

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **žalobce M.S.**, bytem... proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, za účasti **osoby zúčastněné na řízení M.P.** bytem... v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2011, čj. RR/111/11

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoba zúčastněná na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2011, čj. RR/111/11 (*dále jen napadené rozhodnutí*), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany ze dne 29. 9. 2010, čj. OV-Mrá/7739/2010, jímž bylo žalobci nařízeno odstranění stavby kolny na náradí na pozemcích p.č. 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic postavené bez stavebního povolení nebo ohlášení.

II. Důvody žaloby

2. Žalobce je vlastníkem pozemkových parcel číslo 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic a drobné stavby kolny na nářadí na těchto pozemcích postavené. Jedná se o stavbu plnicí doplňkovou funkci ke stavbě hlavní s jedním nadzemním podlažím, jejíž zastavěná plocha nepřesahuje 16 m² a výška 4,5 m, pročež se podle § 139b odst. 7 písm. a) tehdy platného stavebního zákona č. 50/1976 Sb., jedná o drobnou stavbu, u níž stačilo podle § 55 odst. 2 písm. a) jen ohlášení stavebnímu úřadu. Žalobce podal ohlášení dne 12.4.2005 obci Líšťany oprávněné podle § 124 odst. 1 písm. b) stavebního zákona určovat, zda ohlášené drobné stavby vyžadují stavební povolení a v těchto případech stavební povolení vydávat. Ohlášení mělo všechny náležitosti předepsané v § 10 vyhlášky č. 132/1998 Sb. Obecní úřadu Líšťany sdělením ze dne 14.4.2005, zn. 247/04/05/Op, žalobci oznámil, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek. Tímto sdělením žalobci podle § 57 odst. 2 stavebního zákona vzniklo oprávnění projednávanou stavbu provést a žalobce realizaci stavby započal. Po uplynutí lhůty 30 dnů ode dne ohlášení Obecní úřad Líšťany žalobci přípisem ze dne 31.5.2005, zn. 416/05/05/Op, oznámil, že zrušuje své „sdělení (vyjádření) ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op“. Žalobce ale z tohoto oznámení nedovodil, že by mohlo mít nějaký právní dopad na projednávanou stavbu. Obec totiž ve lhůtě do 30 dnů ode dne ohlášení nestanovila, že projednávanou stavbu lze provést jen podle stavebního povolení. Žalobce uvažoval i o tom, že pokud by Obecní úřad Líšťany zrušil své sdělení ze dne 14.4.2005, zn. 247/04/05/Op, po uplynutí třicetidenní lhůty, kterou měl ke stanovení, že ohlášenou drobnou stavbu lze provést jen podle stavebního povolení, toto zrušení má pouze to za následek, že žalobci byl souhlas s provedením projednávané stavby dán mlčky (§ 57 odst. 2 stavebního zákona). Žalobce proto v projednávané stavbě pokračoval, dokončil ji a začal užívat k jejímu účelu.

3. Jak vyšlo později najevo, Městský úřad Města Touškova provedl dne 23.5.2005 místní šetření ve věci žalobcovy kolny, avšak bez žalobce, jehož nepřizval. Tím porušil § 38 odst. 3 tehdejšího správního řádu. Zanedbáním této své procesní povinnosti neprovedl všechna rozhodná skutková zjištění a na základě neúplně zjištěného stavu věci došel k mylnému závěru, že žalobce kolnu vystavěl na žumpě, která by měla patřit k sousední rekreační chatě číslo E 457 na parcele č. st. 109. Žumpu na parcelách číslo 13/3 a 24/1, které jsou ve vlastnictví žalobce, totiž postavil předešlý vlastník této sousední rekreační chaty číslo E 457 L.T. v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením Okresního národního výboru Plzeň-sever ze dne 25.7.1989, čj. výst.1829/89, které zdejší soud později zrušil rozsudkem ze dne 12.2.2008, čj. 57Ca 63/2006. Uvedený závěr stavebního úřadu je tím překvapivější, že ode dne 19.4.2005 měl k dispozici listinný doklad o tom, že žumpa nepatří k sousední rekreační chatě - dodatek kupní smlouvy uzavřený dne 8.11.2004 mezi předešlým vlastníkem chaty E 457 L.T. a jejími nynějšími vlastníky M.P. a P.K. Tento dodatek stavebnímu úřadu titi noví vlastníci předložili do řízení čj. 369/05 o odstranění uvedené žumpy, aby povinnost jejího odstranění neuložil právě jim. Kdyby byl správní orgán tehdy přizval k místnímu šetření dne 23.5.2005 žalobce, zjistil by jeho výpovědí, že se mezitím dohodnul se stavebníkem žumpy L.T. a ještě před ohlášením projednávané stavby získal jeho souhlas k tomu, aby projednávanou stavbu nad žumpou postavil. Žalobce byl nucen tuto dohodu učinit, aby mohl znovu užívat tuto část svých pozemků, jelikož ode dne 9.4.2003 až do té doby, tedy za dobu dvou let, stavební úřad nebyl schopen L.T. odstranění žumpy nařídit. Aby mohl žumpu odstranit, žalobce za její postavení později L.T. dokonce zaplatil, o čemž spolu vyhotovili písemnou smlouvu. V době těsně před dokončením projednávané stavby

žalobce obdržel výzvu Městského úřadu Města Touškova, stavebního úřadu, ze dne 7.6.2005 k okamžitému zastavení prací. Žalobce ale, jelikož předmětnou stavbu ohlásil, přičemž mu obec oprávněná určovat, zda jí ohlášené drobné stavby vyžadují stavební povolení a v těchto případech stavební povolení vydávat, ve lhůtě do 30 dnů ode dne ohlášení nestanovila, že ohlášená drobná stavba podléhá stavebnímu povolení, měl za to a má, že se jedná o stavbu právem povolenou, pročež obdrženou výzvu měl a má za opatření nemající oporu v zákoně a práce na projednávané stavbě nepřerušil. Dne 4.7.2005 obdržel oznámení téhož úřadu ze dne 30.6.2005, čj. 985/2005-Ho o zahájení řízení o odstranění projednávané stavby. Stavební úřad dne 27.7.2005 řízení přerušil a jako důvod uvedl předběžnou otázku další existence zmíněné žumpy. O odstranění zmíněné žumpy vedl hned několik bezvýsledných řízení, poslední z nich zastavil dne 28.11.2005 s odůvodněním, že „důvod řízení odpadl“, jelikož se mu nepodařilo zjistit jejího vlastníka. Takto odůvodněné rozhodnutí je ale v rozporu s § 88 odst. 1 písm. b) a § 137 odst. 3 věty druhé předešlého stavebního zákona, který mu ukládal, aby si, nebyl-li důkaz o podání návrhu u soudu ve stanovené lhůtě předložen, učinil úsudek o námitce sám a o věci rozhodl. Podobně nesměle vedl od 22.1.2003 také řízení o povolení užívání zmíněné žumpy. To skončilo teprve až po dlouhých pěti letech rozhodnutím správního orgánu ze dne 18.3.2008, tedy v době, kdy žumpa byla již několik let odstraněna. Žalobce obdržel od Městského úřadu Města Touškova další pozvánku ze dne 3.5.2006, čj. 638/06 k místnímu šetření ve věci projednávané stavby i dávno neexistující žumpy. Od té doby pak již žádná další opatření žalobce neobdržel.

4. Po uplynutí dalších čtyř let, v době, kdy již považoval věc za dávno skončenou, žalobce obdržel oznámení ze dne 15.4.2010 o pokračování řízení o odstranění projednávané stavby, neboť údajně pominuly důvody přerušení. Nahlédnutím do spisu žalobce nezjistil, že by právě skončilo nějaké řízení, které by bylo překážkou řízení o odstranění projednávané stavby. Jako nejpravděpodobnějším podnětem k vydání oznámení o pokračování řízení se podle spisu jeví přípis spoluvlastníka sousední chaty číslo E 457 M.P. ze dne 30.4.2010. Na dotaz žalobce ze dne 21.4.2010, jakým úkonem a kterého dne pominuly překážky řízení, správní orgán sdělil, že za ukončení předběžné otázky považuje nevydání kolaudace dne 18.3.2008, což znamená, že správní orgán byl více než dva roky zcela bezdůvodně nečinný. Protože k projednávané stavbě existuje příslušný veřejnoprávní titul, její ohlášení, a protože projednávaná stavba nebyla postavena na cizí stavbě bez souhlasu jejího vlastníka a navíc je ona cizí stavba již několik let odstraněna, jako skutečný důvod řízení o odstranění projednávané stavby přichází v úvahu její poloha v požárně nebezpečném prostoru sousední chaty číslo E 457 spolu s probíhajícím řízením o dodatečné povolení této sousední chaty. Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 12.2.2008, č.j. 57Ca 63/2006, zrušil rozhodnutí Okresního národního výboru Plzeň-sever ze dne 25.7.1989, čj. výst.1829/89 a správní orgán i žalovaný od té doby činí vše proto, aby chata číslo E 457 byla legalizovaná. V době, kdy již bylo toto stavební povolení zrušeno a chata tedy neměla žádný veřejnoprávní titul, dodatečně povolili přístavbu vstupní terasy a na druhé straně domácí dílnu, jejíž jednu obvodovou stěnu tvoří chata. Celou tu dobu byli zjevně rozhodnutí chatu číslo E457 dodatečně povolit. Ačkoliv chata nesplňuje tři obecné požadavky na výstavbu v odstupové vzdálenosti, a to podle § 23 odst. 2 a § 25 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., což správní orgán výslovně uvedl v rozhodnutí ze dne 18.2.2010, čj. OV-Mrá/22948/2008, a ačkoliv to jsou vady, pro něž nelze povolit novostavbu a podle § 129 odst. 2 písm. c) stavebního zákona ani dodatečně povolit stavbu již provedenou, správní orgán tuto chatu přesto dodatečně povolil a žalovaný povolení

potvrdil rozhodnutím ze dne 6.9.2010, čj. RR/1468/10. Obě rozhodnutí žalobce Krajskému soudu v Plzni předložil dne 16.11.2010 do řízení čj. 57A 113/2010 a jako jeden z žalobních bodů uplatnil nezákonnost stanoviska Hasičského záchranného sboru pro Plzeňský kraj pro jeho rozpor s článkem 10.2.1 ČSN 73 0802 předepsaným v § 11 vyhlášky č. 23/2008 Sb. Dokumentace totiž neprokazuje ani to, že chata číslo E 457 splňuje obecné požadavky na výstavbu z hlediska požární bezpečnosti. Požárně bezpečnostní řešení obsahuje nepravdivé údaje a vůbec neřeší odpadávající části, čímž není úplné podle § 8 vyhlášky č. 268/2009 Sb. Správní orgán dal žadateli možnost přepracování požárně bezpečnostního řešení, což jeho autorka učinila několikrát. Správní orgán neusiloval o to, aby chata číslo E 457 byla v souladu s požárně bezpečnostními předpisy, ale pouze o to, aby z její dokumentace byly odstraněny ty údaje, které odhalují, že chata tyto předpisy porušuje. Správní orgán dokonce neprovedl žádné místní ohledání a ani jiný důkaz o tom, že předložená mu dokumentace vystihuje skutečné provedení chaty číslo E 457, a tedy že požárně bezpečnostní řešení je vypracováno pro chatu číslo E 457, a dokonce nepožadoval ani stanovisko dotčeného orgánu státní správy na úseku požární bezpečnosti. Tuto vadu zhojil teprve až žalovaný v odvolacím řízení. Na základě výše uvedeného se proto přímo nabízí jako důvod touto žalobou napadeného rozhodnutí a předcházejícího řízení o odstranění projednávané stavby snaha odstranit z cesty dodatečnému povolení rekreační chaty číslo E 457 jednu z překážek její legalizace, kterou je projednávaná stavba tím, že požárně nebezpečný prostor rekreační chaty číslo E 457 zasahuje přes vlastnickou hranici až na pozemky číslo 13/3 a 24/1, na kterých stojí projednávaná stavba, a kterou tak chata č. E 457 požárně přímo ohrožuje.

5. V napadeném rozhodnutí žalovaný nerozhodl o odvolacích bodech, zejména o tom, že žalobce projednávanou stavbu ohlásil dne 12.4.2005 a na toto ohlášení obdržel sdělení obce oprávněné určovat, zda ohlášené drobné stavby vyžadují stavební povolení, a v těchto případech stavební povolení vydávat, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek, resp. že mu její souhlas byl dán mlčky (§ 57 odst. 2 stavebního zákona) a že oprávnění stavbu provést žalobci nebylo odňato. Žalobce v odvolání dále tvrdí, že správní orgán nerozhodl o námitkách uplatněných dne 13.7.2005 u Městského úřadu Město Touškov k čj. 985/2005-Ho a že zamítl pouze námitky ze dne 12.5.2010 a ze dne 17.9.2010. Přestože se jednalo o námitky obsahově stejné, musí být v rozhodnutí ve věci samé rozhodnuto o všech námitkách účastníků řízení. Žalobce v odvolání dále tvrdí, že zamítnutí námitek je v rozporu se zákonem. Správní orgán totiž žalobci přisvědčil, že dne 12.4.2005 ohlásil stavbu, pro kterou je předepsáno ohlášení, příslušnému správnímu orgánu, který ve lhůtě 30 dnů od ohlášení nejen nestanovil, že ji lze provést pouze na základě stavebního povolení, ale písemně sdělil, že proti jejímu provedení nemá námitek, a nikterak nepopřel, že podle § 57 odst. 2 stavebního zákona dnem doručení tohoto sdělení vzniklo žalobci právo projednávanou stavbu provést. Přes tyto právní skutečnosti správní orgán tvrdí, že oprávnění provést projednávanou stavbu bylo žalobci zase odňato, a to opatřením Obecního úřadu Líštiny ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/2005, vydaným údajně na základě § 127 odst. 3 zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích, přestože uvedené opatření není správním aktem, jímž bylo rozhodnuto o právech a právech chráněných zájmech či povinnostech žalobce. Žalobce k tomu nařikal to, že správní orgán nepravdivě tvrdí, že projednávaná stavba je provedená v rozporu s ohlášením. Žalobce ji ohlásil na pozemcích č. 13/3 a 24/1, jelikož chybu v psaní, kdy namísto čísla 3 napsal číslo 13, opravil přípisem ze dne 13.4.2005 po písemném upozornění obce Líštiny z téhož dne, a zdůraznil to, že neuvedení pozemku 24/1 ve sdělení Obecního úřadu Líštiny není nedostatkem

způsobujícím jeho nicotnost či neplatnost, jelikož podle § 57 odst. 2 stavebního zákona se předepisuje pouze, aby sdělení obsahovalo údaj, že stavební úřad nemá námitek proti provedení ohlášené stavby. V jedné z námitek žalobce poukazuje na to, že obdržel sdělení Obecního úřadu Líšřany ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, že tento úřad zrušil své vlastní „sdělení (vyjádření) ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op“ avšak že jeho sdělení, že nemá námitek proti projednávané stavbě ze dne 14.4.2005, má číslo jednací 247/04/05/Op a byl tedy informován o zrušení jiného sdělení, než je to, že Obecní úřad Líšřany nemá námitek proti ohlášené projednávané stavbě ze dne 14.4.2005, čj. 247/04/05/Op. Správní orgán tuto námitku zamítl s tím, že Obecní úřad Líšřany si na svém vyhotovení jednací číslo opravil. To je ale nesprávný postup při opravě chyby v psaní, správný byl předepsán v § 47 odst. 6 tehdejšího správního řádu a rozhodné je, jaké údaje obsahuje listina, kterou obdržel žalobce. Sdělení ze dne 14.4.2005, že Obecní úřad Líšřany nemá námitek proti projednávané ohlášené drobné stavbě, které obdržel žalobce, má číslo jednací 247/04/05/Op. Rozhodnutí žalovaného pouze mechanicky opakuje odůvodnění, která použil již správní orgán v rozhodnutí vydaném v prvním stupni řízení. I napadené rozhodnutí stojí na tom, že projednávaná stavba byla provedena na cizí stavbě bez předchozího souhlasu jejího vlastníka, a tudíž, že sdělení Obecního úřadu v Líšřanech bylo vydáno v rozporu se zákonem. Stojí na tom, že náprava této údajné nezákonnosti byla provedena postupem podle obecního zákona, a že zrušení „opatření orgánu obce vydaného v přenesené působnosti“ mělo takový právní dopad, že v jeho důsledku byl zrušen veřejnoprávní titul k projednávané stavbě, její ohlášení stavebnímu úřadu.

6. Pokud by bylo správné tvrzení žalovaného, že projednávaná stavba byla provedena na cizí stavbě bez předchozího souhlasu jejího vlastníka, tedy v takové situaci, kdy by byla tato tvrzená skutečnost prokázána například místním šetřením stavebního úřadu Městského úřadu Města Touškova dne 23.5.2005 za přítomnosti žalobce a vlastníka cizí stavby, který by býval vypověděl, že žalobci neudělil souhlas k provedení projednávané stavby nad jeho stavbou, pak by se jednalo o stavbu, kterou lze podle tehdejšího stavebního zákona provést jen podle stavebního povolení, jelikož vlastníku cizí stavby by musela být podle § 3 odst. 2 správního řádu dána příležitost, aby mohl svá práva a zájmy účinně hájit. Tuto příležitost by při ohlášení stavby neměl, jelikož o ohlášení stavební úřad nevede řízení. Účinně hájit svá práva a zájmy by vlastník cizí stavby mohl jen jako účastník stavebního řízení, v němž by mohl uplatnit námitky podle § 61 odst. 1 a 3 stavebního zákona. Pokud by tedy projednávaná stavba byla provedena na cizí stavbě bez předchozího souhlasu jejího vlastníka, byla by provedena bez stavebního povolení a bylo by nutné zahájit řízení o jejím odstranění. Zahájit řízení o odstranění projednávané stavby by v uvedeném případě stavební úřad musel bez ohledu na to, zda žalobce ohlásil drobnou stavbu a zda obec žalobci sdělila, že proti ohlášené stavbě nemá námitek. Bylo by totiž povinností obce Líšřany stanovit, že ohlášenou drobnou stavbu lze provést pouze podle stavebního povolení a toto žalobci oznámit ve třicetidenní lhůtě od jeho ohlášení. A tím, že by obec Líšřany takto nestanovila, ač k tomu byla povinná, by nastal stav, v němž by na jedné straně stál vydaný veřejnoprávní titul, který by však nebyl titulem k projednávané stavbě, a na druhé straně by stála projednávaná stavba bez příslušného veřejnoprávního titulu k ní. Konstrukce, ke které se uchýlil správní orgán a žalovaný, podle které údajně mělo dojít ke zrušení souhlasu obce Líšřany s provedením ohlášené projednávané stavby, je jednak naprosto zbytečná, jak vyplývá z výše uvedeného, jednak nezákonná. Autorství této konstrukce zřejmě náleží žalovanému, alespoň to vyplývá z jeho odpovědi ze dne 12.6.2006, zn. RR 1901/06 na dotaz Městského úřadu Města Touškova.

7. V ustanovení § 127 odst. 3 zákona číslo 128/2000 Sb., ve znění platném ke dni 31.5.2005, se praví, že opatření orgánů obce v přenesené působnosti jiné než uvedené v odstavci 1 (nařízení obce), které je v rozporu se zákonem, jiným právním předpisem, v jejich mezích též usnesením vlády nebo směrnicí ústředního správního úřadu, zruší krajský úřad, nezjedná-li nápravu orgán, který je vydal, ve lhůtě stanovené krajským úřadem. Přestože tedy iniciativa ke zrušení opatření orgánu obce Líšťany v přenesené působnosti jiné než nařízení obce, které je v rozporu s právními normami, náležela žalovanému, této jeho role se ujal Městský úřad Města Touškova, který je však stavebním úřadem prvního stupně a jeho výzvou Obecnímu úřadu Líšťany ze dne 26.5.2005 překročil svou pravomoc, zatímco žalovaný, jehož povinností bylo tuto výzvu vydat, byl nečinný. Radí-li žalovaný Městskému úřadu Města Touškova, že orgán obce může své nesprávné opatření vydané v přenesené působnosti sám zrušit, poskytuje mu poučení, které je v rozporu s platnou právní úpravou. Podle základního principu veřejného práva (principu legality státní moci) jsou všechny orgány veřejné moci, a tedy i správní orgány, povinny konat jen a pouze to, co jim zákon výslovně ukládá, a způsobem, který jim v takových případech předepisuje. Pokud by Obecní úřad Líšťany byl oprávněn učinit nápravné opatření, pak, protože mu zákon o obcích neurčuje postup ani formu, musel by k tomu použít ten zákon, který mu postup a formu určuje, správní řád.

8. Přípisem Obecního úřadu Líšťany ze dne 31.5.2005, zn. 416/05/05/Op, nemohlo dojít ke zrušení ohlášení projednávané stavby a oprávnění žalobce tuto provést. Tento přípis totiž nemá oporu v zákoně, nemá formální ani věcné náležitosti rozhodnutí nebo usnesení, které by bylo přezkoumatelné na základě opravného prostředku. Ačkoliv obsahuje výrok, což je atributem rozhodnutí, chybí v něm uvedení ustanovení právního předpisu, podle něhož bylo rozhodnuto, postrádá jakékoliv odůvodnění výroku. Z obsahu přípisu lze proto konstatovat, že obecní úřad nepostupoval podle základních pravidel řízení. Autor přípisu dokonce postrádal i elementární znalosti v oblasti správního a stavebního práva, když stavební úřad Městského úřadu Města Touškova v úvodu označil za „vyšší státní správní orgán“, a v jeho závěru za „dotčený orgán státní správy“. Výrok přípisu se týká sdělení čj. 248/04/05/Op, kdežto sdělení, že proti žalobcem ohlášené stavbě nemá námitek, vydal Obecní úřad Líšťany pod zn. 247/04/05/Op, a ani z ostatního obsahu přípisu nevyplývá, že by se toto „zrušení“ mělo nějak týkat žalobcem ohlášené drobné stavby kolny a že by v čísle jednacím měla být chyba v psaní. Uvedeným přípisem nemohlo dojít ke zrušení ohlášení projednávané stavby a oprávnění žalobce tuto provést, jelikož sdělení stavebních úřadů vydávaná podle § 57 odst. 2 stavebního zákona nejsou rozhodnutími, tudíž je nelze přezkoumávat ani zrušovat. Napravovat jejich nesprávné vydání nelze následným sdělením, jímž by bylo lze vzít zpět předchozí sdělení, že proti provedení ohlášených drobných staveb není námitek. Nelze to z toho důvodu, protože postup podle § 57 odst. 2 stavebního zákona předpokládá jen dvě možná opatření stavebního úřadu: buď stavebníkovi sdělí (nesdělí), že proti provedení ohlášené drobné stavby nemá námitek, anebo stanoví, že ohlášenou drobnou stavbu lze provést na základě stavebního povolení. Na obojí má zákonnou lhůtu 30 dnů. Po jejím uplynutí vznikne stavebníkovi právo ohlášenou drobnou stavbu provést a toto právo nelze odejmout. Sdělení Obecního úřadu Líšťany ze dne 31.5.2005, zn. 416/05/05/Op, odporuje zákonu a je nicotné. Do žalobcovy právní sféry má ten právní dopad, že nastala fikce beznámitkového stanoviska stavebního úřadu v důsledku toho, že stavební úřad v předepsané lhůtě 30 dnů od ohlášení žalobci

nestanovil, že projednávanou ohlášenou drobnou stavbu lze provést pouze podle stavebního povolení.

9. Stavební zákon nynější (č. 183/2006 Sb.) i předchozí (č. 50/1976 Sb.) obsahuje zvláštní procesní část, podle které se postupuje odlišně od obecné úpravy ve správním řádu. Práva a povinnosti ve stavebním řádu tedy vznikají a zanikají toliko z rozhodnutí vydaných podle těchto dvou předpisů. Ustanovení žádných jiných právních předpisů, a tedy ani zákona upravujícího samosprávné územní celky neumožňují, aby správní orgány vydávaly rozhodnutí, jimiž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jimiž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá. Navíc tvrzení správních orgánů, že projednávaná stavba byla provedena na cizí stavbě bez předchozího souhlasu jejího vlastníka, není pravdivé. Taková skutečnost nevyšla najevo ani při místním šetření stavebního úřadu Městského úřadu Města Touškova dne 23.5.2005 bez přítomnosti žalobce a vlastníka cizí stavby, ani nebyla prokázána nikdy později jiným důkazem.

10. L.T. vystupoval jako vlastník uvedené stavby v roce 2003, když dne 18.8. podal odvolání proti rozhodnutí o nevydání její kolaudace. Z jeho dalších právních úkonů týkajících se této stavby byly žalobci známy jeho námitky ze dne 2.6.2004 do řízení o odstranění této stavby, kdy prostřednictvím svého právního zástupce namítal, že řízení nemůže pokračovat z důvodu předběžné otázky vlastnictví částí pozemků číslo 13/3 a 24/1, na kterých jeho stavba spočívá, kteroužto otázku předložil v určovací žalobě Okresnímu soudu Plzeň-sever. Předposlední právní úkon, týkající se této stavby, který byl žalobci znám, učinil 8.11.2004, když uzavřel kupní smlouvu na prodej chaty číslo E 457 s celým jejím příslušenstvím, pozemky a stavbami na nich, mezi nimiž je uvedena jímka, což by mohla být právě uvedená cizí stavba. Po prodeji celé nemovitosti vzal dne 9.11.2004 zpět určovací žalobu a Okresní soud Plzeň-sever usnesením ze dne 22.11.2004 řízení zastavil. Do správního řízení o kolaudaci uvedené stavby tak vstoupili po L.T. noví vlastníci chaty E 457 M.P. a P.K. Ti vystupovali jako vlastníci této stavby dne 19.1.2005, kdy do protokolu výslovně uvedli, že „předmětem kupní smlouvy byla žumpa na pozemku 13/3“. Avšak proti rozhodnutí, jímž jim bylo nařízeno její odstranění, se odvolali a tvrdili, že nejsou a nikdy nebyli jejími vlastníky, jelikož žádná žumpa není v kupní smlouvě uvedena. V průběhu odvolacího řízení předložili dodatek kupní smlouvy, jímž bylo upřesněno, že součástí a příslušenstvím převedených nemovitostí není žumpa na pozemku 13/3. Z toho důvodu bylo rozhodnutí zrušeno. Vlastníka uvedené stavby se nepodařilo zjistit ani správnímu orgánu, který v dalším řízení pokračoval s L.T. Když ale ten namítl, že žumpu řádně převedl kupní smlouvou ze dne 8.11.2004, podle které byl proveden vklad vlastnického práva nabyvatelů do katastru nemovitostí, správní orgán odkázal namítající účastníky řízení na soud a řízení přerušil. Když však žádný z účastníků ve stanovené lhůtě příslušnou určovací žalobu nepodal, stavební úřad řízení zastavil s odůvodněním, že vlastníka stavby nezná. Ohledně vlastnictví této cizí stavby byly důvodné pochybnosti, jež nebyly s to vyřešit ani správní orgány. Žalobce učinil vše, co v této situaci učinit mohl, aby disponoval nezbytným souhlasem, a má za to, že tím, že si na základě všech v té době dostupných údajů, učinil úsudek o tom, kdo zde mohl přicházet v úvahu jako vlastník uvedené stavby a před ohlášením projednávané stavby opatřil jeho souhlas, jednal zcela v souladu s § 415 občanského zákoníku tak, aby provedením projednávané stavby nedošlo ke škodám na cizí

stavbě. Učinil si úsudek o tom, že pokud by vlastnické právo vůbec mohlo někomu svědčit, pak by to mohl být právě L.T., který žumpu postavil a až do té doby, kdy na základě kupní smlouvy prodal chatu číslo E 457 jejím současným vlastníkům, tuto žumpu, ač nezkolaudovanou, užíval. Tím, že nabyvatelé tvrdili, že podle kupní smlouvy nenabyli žádnou žumpu na cizích pozemcích, žalobce usoudil, že by měl mít souhlas, není-li znám vlastník stavby, alespoň od toho, o kom ví, že uvedenou cizí stavbu postavil. Správní orgán ani žalovaný v jejich rozhodnutích nevyřešili otázku, zda žumpa, kterou strany kupní smlouvy deklarovaly jako příslušenství nemovitosti, vůbec může být předmětem občanskoprávních vztahů. Jestliže nabyvatelé nemovitostí tvrdí, že žumpu kupní smlouvou nenabyli, a není-li žumpa věcí, ale příslušenstvím, nemůže být předmětem občanskoprávních vztahů, a tedy není-li ve vlastnictví současných vlastníků nemovitostí chaty číslo E 457 a k ní náležejících pozemků, pak nebyla v ničím vlastnictví, a nebyl nikdo, kdo mohl vydat souhlas s jejím zastavěním projednávanou stavbou.

11. Postup správního orgánu je nezákonný nejen z důvodu přímého zkrácení žalobce na jeho hmotném právu, ale i z důvodu porušení kogentní právní normy v § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Tuto normu porušuje tím, že o projednávané stavbě vede řízení o její odstranění, přestože nezjistil, že se jedná o stavbu provedenou bez stavebního povolení, anebo ohlášení stavebnímu úřadu. Naopak má znalost o tom, že žalobce projednávanou stavbu ohlásil a že mu byl dán souhlas s jejím provedením v zákonné lhůtě výslovně. Z listin obsažených ve správním spisu vyplývá, že žalobce ohlásil obci Líš'any drobnou stavbu kolny na nářadí. Přitom postupoval podle § 57 odst. 1 stavebního zákona a ohlášení podal ve formě a s obsahem předepsanými § 10 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 132/1998 Sb., a to stavebnímu úřadu příslušnému podle § 124 odst. 1 písm. b) stavebního zákona přijímat ohlášení drobných staveb a určovat, zda ohlášené drobné stavby vyžadují stavební povolení, a v těchto případech tato i vydávat. Veřejnoprávním titulem ke stavbě kolny na nářadí je tedy ohlášení ze dne 12.4.2005 ve spojení se sdělením Obecního úřadu Líš'any ze dne 14.4.2005, zn. 247/04/05/Op, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek. Protože k projednávané stavbě existuje příslušný veřejnoprávní titul, nelze zahájit a vést řízení o její odstranění podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, proto nelze nařídit její odstranění z tohoto důvodu. Napadené rozhodnutí je proto v rozporu s uvedeným ustanovením zákona a je proto nezákonné.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobce v rozsáhlé žalobě uplatňuje i námítky, které nesměřují proti předmětu řízení, ke kterým se vyjadřovat nebude. Žalobce uvádí, že stavbu kolny na nářadí na pozemcích p.č. 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic ohlásil v souladu s § 55 odst. 2 písm. a) stavebního zákona dne 12.4.2005 Obecnímu úřadu Líš'any, který byl podle § 124 odst. 1 stavebního zákona oprávněn vykonávat pravomoci stavebního úřadu. Obecní úřad Líš'any dne 14.4.2005 písemností čj. 247/04/05/Op žalobci sdělil, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek. Žalobce připouští, že obdržel od Obecního úřadu Líš'any oznámení ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, kterým bylo zrušeno souhlasné sdělení ze dne 14.4.2005, ale z tohoto oznámení nedovodil, že by mohlo mít nějaký právní dopad na projednávanou stavbu, proto ve stavbě pokračoval, dokončil ji a začal užívat k jejímu účelu. Proti oznámení Obecního úřadu Líš'any ze dne 31.5.2005 se nijak nebránil,

nežádal nadřízený správní orgán o přezkoumání postupu Obecního úřadu Líšťany, toto oznámení ignoroval.

13. Dle žalovaného žalobce ztratil obdržením oznámení Obecního úřadu Líšťany ze dne 31.5.2008, čj. 416/05/05/OP právo stavbu kolny provést, případně v zahájené stavbě pokračovat. Podle tehdy platných právních předpisů bylo sdělení obecního úřadu podle § 57 odst. 2 stavebního zákona opatřením orgánu obce v přenesené působnosti ve smyslu příslušných ustanovení zákona o obcích. Podle § 127 odst. 3 tehdy platného zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, mohl orgán obce své nesprávné opatření vydané v přenesené působnosti sám zrušit a zákon o obcích nijak neurčoval postup nebo formu takového zrušení. Podle názoru žalovaného bylo souhlasné sdělení k ohlášené stavbě kolny postupem podle zákona o obcích zrušeno, a protože stavba byla již zahájena, stala se stavbou nepovolenou a stavební úřad byl povinen vést o této stavbě řízení o odstranění stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona. Vzhledem k tomu, že žalobce v řízení o odstranění stavby nepodal žádost o její dodatečné povolení, byl stavební úřad povinen nařídit odstranění této stavby.

IV. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že o problémech se stavbou před její koupí nevěděli, kupovali stavbu řádně zkolaudovanou, zapsanou v katastru nemovitostí a bez žumpy, která byla v té době již za novým oplocením na pozemku žalobce. Od počátku zakoupení nemovitosti čelí různým tlakům ze strany žalobce. Není pravda, že žumpa patřila v době zrušení stavebního povolení na stavbu kůlny žalobci. Žalobce stavěl a měl základy jen na 3 stěny, v postavení čtvrté mu bránila ona žumpa. Když se dostal do nesnází se zákonem, odkoupil od bývalého majitele žumpu za 1 Kč, což p. T. přivítal a žalobce mohl nepovolenou stavbu urychleně dokončit. Vše, včetně fota rozestavěné kůlny, zajistili při místním šetření pracovníci stavebního úřadu Touškov a dokumentace je k dispozici na stavebním úřadu Nýřany. I když byla na nátlak žalobce jasně určena ekologická likvidace žumpy, byla tato zasypána. Tím žalobce urychleně stavbu dokončil a začíná řízení o ohrožení jeho stavby. Už v samém povolování stavby kůlny došlo k pochybení, neboť na dokumentaci nebyla záměrně zakreslena stavba osoby zúčastněné na řízení a tím byl obecní úřad uveden v omyl a nebyla vůbec řešena odstupová vzdálenost od jeho zkolaudované stavby. To vše se odehrává na pozemku, který celých 13 let užíval v dobré víře p. T., proto tam umístil onu stavbu. Věcně se situace osoby zúčastněné na řízení dá vysvětlit všemi rozsudky spojenými s touto stavbou (rozsudek okresního soudu ze dne 9.5.2007, čj. 5C 172/2006-117, krajského soudu ze dne 5.12.2007, čj. 61Co 403/2004 a usnesení Ústavního soudu III. ÚS 684/08).

15. Po ujištění, že je stavba již v pořádku, postavili novou žumpu, přistavěli novou terasu, domácí dílnu. Vše opět s problémy ze strany žalobce a opět čekali na rozsudky (krajského soudu ze dne 20.7.2007, čj. 30Ca 101/2005-41, krajského soudu ze dne 30.4.2008, čj. 57Ca 165/2006-63). Všechny stavby jsou řádně zkolaudované a zapsané na katastrálním úřadě. Následně byli vyzváni k předložení nové projektové dokumentace. I když se bránili žalobou u krajského soudu, udělali vše dle požadavku stavebního úřadu Nýřany a rozhodnutí krajského soudu ze dne 30.4.2010, čj. 57Ca 64/2008-115, po všech peripetiích obdrželi již druhé stavební povolení a znovu není konec.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

16. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

17. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

18. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

19. Žaloba není důvodná.

20. Mezi účastníky je sporné, zda bylo nařízeno odstranění stavby kolny na náradí na pozemku p.č. 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic v souladu se zákonem.

21. Řízení o odstranění stavby bylo vedeno podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném v době vydání prvostupňového rozhodnutí, (*dále jen stavební zákon*).

Skutkový základ věci

22. Žalobce ohlásil dne 11.4.2005 Obecnímu úřadu Líšťany drobnou stavbu kolny na náradí na pozemcích p.č. 13/13 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic. Obec Líšťany byla v té době podle § 124 odst. 1 písm. b) stavebního zákona oprávněna vykonávat část pravomoci stavebního úřadu v rozsahu *určovat, zda jí ohlášené drobné stavby, stavební úpravy a udržovací práce (§ 55 odst. 2 a 3), s výjimkou stavebních úprav a udržovacích prací na kulturních památkách, vyžadují stavební povolení, a v těchto případech stavební povolení vydávat*. V daném případě se jednalo podle § 55 odst. 2 písm. a) stavebního zákona o *ohlášení stavebnímu úřadu drobné stavby* a žalobce postupoval podle § 57 odst. 1 stavebního zákona, podle něhož *stavebník [§ 139 písm. d)] drobných staveb, stavebních úprav a udržovacích prací uvedených v § 55 odst. 2 a 3 je povinen jejich provedení předem písemně ohlásit stavebnímu úřadu. Stavební úřad může stanovit, že ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu nebo udržovací práce lze provést jen na základě stavebního povolení*.

23. Obecní úřad Líšťany žalobci písemně sdělením ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op (číslovka 8 v čísle 248 je přepsána propisovací tužkou) sdělil, že proti provedení drobné stavby na pozemkové parcele č. 13/3 v k.ú. Košetice u Hunčic v rozsahu uvedeném v ohlášení nemá námitek. Postupoval podle § 57 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož *ohlášenou drobnou stavbu, stavební úpravu a udržovací práce může stavebník provést jen na základě*

písemného sdělení stavebního úřadu, že proti jejich provedení nemá námitek. Pokud toto sdělení nebude stavebníkovi oznámeno do 30 dnů ode dne ohlášení anebo stavební úřad v téže lhůtě nestanoví, že ohlášená drobná stavba, stavební úprava či udržovací práce podléhá stavebnímu povolení, může ji stavebník provést.

24. Městský úřad Město Touškov, stavební úřad (*dále jen MěÚ Město Touškov*), vyzval Obecní úřad Líšňany přípisem ze dne 26.5.2005, čj. 740/05, aby ve stanovené lhůtě sdělení k ohlášení drobné stavby zrušil, neboť dle místního šetření ze dne 23.5.2005 zasahuje stavba kolny na nářadí do stavby stávající žumpy a ve věci odstranění žumpy dosud nebylo pravomocně rozhodnuto.

25. Obecní úřad Líšňany žalobci přípisem ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, sdělil, že na základě výzvy vyššího správního orgánu MěÚ Město Touškov v celém rozsahu ruší své sdělení ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op, s tím, že další postup řízení i stavební realizace předmětné drobné stavby bude probíhat podle MěÚ Město Touškov. Obecní úřad Líšňany postupoval podle § 127 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném do 31.12.2005, podle něhož *opatření orgánů obce v přenesené působnosti jiné než uvedené v odstavci 1, které je v rozporu se zákonem, jiným právním předpisem, v jejich mezích též s usnesením vlády nebo směrnicí ústředního správního úřadu, zruší krajský úřad, nejedná-li nápravu orgán, který je vydal, ve lhůtě stanovené krajským úřadem.*

26. MěÚ Město Touškov rozhodnutím ze dne 30.6.2005, čj. 985/2005-Ho, zahájil řízení o odstranění stavby kolny na nářadí na pozemku p.č. 13/3 v k.ú. Košetice u Hunčic, postavené bez stavebního povolení.

27. Žalobce uplatnil podáním z 13.7.2005 námitky vůči zahájení řízení o odstranění stavby, navrhoval jeho zastavení a namítal, že mu Obecní úřad Líšňany sdělil, že proti provedení ohlášené stavby nemá námitek, proto mohla být provedena. Vzhledem k tomu, že toto opatření nebylo zrušeno rozhodnutím nadřízeného správního orgánu, je stavba kolny postavena na základě platného ohlášení. Opatření MěÚ Město Touškov ze dne 26.5.2005, čj. 740/05 (viz odst. 24), vůči Obecnímu úřadu Líšňany nemá oporu v zákoně, je v rozporu s § 3 odst. 1 správního řádu.

28. Žalobce byl výzvou MěÚ Město Touškov z 24.5.2006, čj. 785/06, vyzván k okamžitému zastavení prací na uvedené stavbě.

29. Řízení o odstranění stavby bylo přerušeno rozhodnutím MěÚ Město Touškov ze dne 27.7.2005, čj. 985/2005-Ho, pro nutnost vyřešení předběžné otázky spočívající v tom, že stavba zasahuje svým umístěním do stávající stavby žumpy umístěné na pozemku p.č. 13/3 a p.č. 24/8 a řízení ve věci této stavby není dosud ukončeno pravomocným rozhodnutím.

30. Usnesením žalovaného ze dne 21.12.2006, čj. RR 3678/06 bylo projednání a rozhodnutí ve věci staveb a rekreačních chat a doplňkových staveb na pozemcích p.č. 13/3 a p.č. 24/8 v k.ú. Košetice u Hunčic odejmuto MěÚ Město Touškov a projednáním byl pověřen odbor výstavby a územního plánování Městského úřadu Nýřany (*dále jen MěÚ Nýřany*). Uvedený postup vycházel z § 131 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle něhož

nadřízený správní orgán usnesením pověří k projednání a rozhodnutí věci jiný věcně příslušný podřízený správní orgán ve svém správním obvodu, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech úředních osob (§ 14) tohoto orgánu nebo členů orgánu, který rozhoduje ve sboru (dále jen "kolegiální orgán"), způsobilý věc projednat a rozhodnout; v tomto případě nadřízený správní orgán pověří správní orgán, jehož správní obvod sousedí se správním obvodem nezpůsobilého správního orgánu.

31. K žádosti osoby zúčastněné na řízení ze dne 26.3.2010 rozhodl MěÚ Nýřany o pokračování řízení rozhodnutím ze dne 15.4.2010, čj. OV-Mrá/7739/2010.

32. Podáním z 12.5.2010 žalobce vznesl námitky vůči pokračování v řízení a navrhoval zastavení řízení, neboť dle jeho názoru nebylo zjištěno, že by stavba, o jejímž odstranění je vedeno toto řízení, byla stavbou právem nepovolenou, ale jde o stavbu, k jejímuž provedení podle § 55 odst. 2 písm. a) stavebního zákona postačilo její ohlášení stavebnímu úřadu, což žalobce učinil dne 12.4.2005 a obec ve lhůtě 30 dnů nestanovila, že ohlášená drobná stavba podléhá stavebnímu povolení, a přípisem ze dne 14.4.2005 sdělila, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek. Pokud Obecní úřad Líšťany až po lhůtě 30 dnů zrušil svůj souhlas, pak toto jeho opatření nemá na předmětnou drobnou stavbu žádný právní dopad a má pouze za následek, že žalobci byl souhlas s provedením drobné stavby dán mlčky (§ 57 odst. 2 stavebního zákona).

33. MěÚ Nýřany výzvou ze dne 19.5.2010, OV-Mrá/7739/2010, vyzval žalobce v řízení podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o odstranění stavby kolny na náradí na pozemku p.č. 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic, aby ve lhůtě do 90 dnů předložil žádost o dodatečné povolení uvedené stavby (v níž bude uvedeno ...) a uvedl, co je k žádosti nutno připojit. Ve výzvě žalobce poučil: „*Pokud nebudou vyžádané podklady ve stanovené lhůtě předloženy, rozhodne stavební úřad o odstranění stavby.*“ Po marném uplynutí stanovené lhůty vydal MěÚ Nýřany dne 30.8.2010 oznámení o pokračování řízení a vyzval účastníky, aby uplatnili své námitky do 17.9.2010.

34. Námitky uplatnil žalobce podáním ze dne 17.9.2010, kde odkázal na námitky podané 12.5.2010 a dále namítal, že je ve spise založeno a) sdělení Obecního úřadu Líšťany ze dne 14.4.2005, čj. 247/04/05/Op, že proti ohlášené drobné stavbě nemá námitek, b) sdělení Obecního úřadu Líšťany ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, že zrušil své sdělení (vyjádření) ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op. Zatímco sdělení ad a) nese čj. 247/04/05/Op, sdělení ad b) zmiňuje, že bylo zrušeno sdělení (vyjádření) čj. 248/04/05/Op, tedy sdělení následujícího jednacího čísla. Jelikož rozhodnutí uvedené ve sdělení ad b) ve spisu není, nelze určit, které z ohlášených staveb se zmíněným rozhodnutím zrušené sdělení týká. Jisté je, sdělení ad a) zrušeno nebylo, nejsou proto splněny podmínky pro řízení o odstranění stavby, jelikož k uvedené drobné stavbě veřejnoprávní titul existuje. Žalobce proto opakovaně navrhoval, aby bylo řízení zastaveno.

35. MěÚ Nýřany vydal rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 29.9.2010, čj. OV-Mrá/7739/2010. Ve výroku rozhodnutí je uvedeno, že jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) v souladu s § 190 tohoto stavebního zákona ustanoveními zákona č. 50/1976 Sb.

zjistil, že stavba kolny na náradí na pozemcích p.č. 13/3 a p.č. 24/1, byla dokončena bez stavebního povolení či ohlášení a na základě tohoto zjištění vlastníkov stavby (žalobci) **nařizuje podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona a § 39 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů, odstranění stavby postavené bez ohlášení.** Ve výroku rozhodnutí stanovil pro odstranění stavby podmínky a zamítl námitky žalobce ze dne 12.5.2010 a 17.9.2010. Rozhodnutí zdůvodnil tím, že právo na základě ohlášení provést stavbu kolny bylo žalobci odňato opatřením Obecního úřadu Líštany ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, vydaným podle § 127 odst. 3 zákona o obcích, žalobci doručeným dne 20.6.2005 (fotokopie doručeny je ve správním spise). Uvedl, že v té době byla již stavba zahájena, jak vyplývá z protokolů a fotografií MěÚ Města Touškova založených ve spise. Jestliže „sdělení“ bylo zrušeno, stavba byla rozestavěna a i přes výzvy k okamžitému zastavení prací dokončena, jedná se o stavbu nepovolenou. Zrušení sdělení, že k ohlášené stavbě není námitek, nelze považovat za souhlas mlčky podle § 57 odst. 2 stavebního zákona, protože obec Líštany písemné sdělení ve lhůtě do 30 dnů vydala a stavebníkovi oznámila. Stavební úřad zamítl i námitku zrušení jiného opatření. Uvedl, že z podkladů uložených ve spisu je zřejmé, že číslo jednací souhlasného sdělení bylo 248/04/05/Op. Ve sdělení Obecního úřadu Líštany je čj. opraveno ručně na 248/04/05/Op, ale součástí tohoto sdělení je i situační výkres s vyznačením předmětné stavby, na kterém je podací razítko Obecního úřadu Líštany s čj. 248/04/05/Op. Z dostupných podkladů je tudíž zřejmé, že se jedná o opatření čj. 248/04/05/Op a nikoliv o opatření čj. 247/04/05/Op. Dále bylo zjištěno, že stavba byla provedena i v rozporu s tímto sdělením. Podle souhlasného sdělení Obecního úřadu Líštany, měla být stavba umístěna pouze na pozemku p.č. 13/3, ve skutečnosti je však umístěna i na pozemku p.č. 24/1. V ohlášení drobné stavby ze dne 14.4.2005 podané žalobcem jsou uvedeny pozemky p.č. 13/13 a 24/1, které se v souhlasném sdělení Obecního úřadu Líštany vůbec nevyskytují. K námitce, že již pominula lhůta pro vydání rozhodnutí, proto by řízení mělo být zastaveno, stavební úřad sdělil, že důvody k přerušení řízení skutečně pominuly v roce 2008, kdy bylo ukončeno řízení ohledně stavby žumpy, a stavební úřad oznámil pokračování v řízení až v roce 2010. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno 30.6.2005, tudíž za platnosti zákona č. 71/1967 Sb., kde byly lhůty pro rozhodnutí řešeny v § 49 a v tomto ustanovení není stanoveno, že při nedodržení stanovené lhůty se řízení zastavuje nebo že již rozhodnutí nelze vydat. Řízení je ukončeno až pravomocným rozhodnutím. Stavební úřad uzavřel, že vlastník stavby nesplnil předpoklady pro dodatečné povolení předmětné stavby dané v § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, nepodal ve stanovené lhůtě žádost o dodatečné povolení stavby s požadovanými podklady, proto bylo rozhodnuto o jejím odstranění.

36. V podaném odvolání žalobce argumentoval shodně jako nyní v žalobě. Žalovaný touto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 11.1.2011, čj. RR/111/11 odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí o odstranění stavby potvrdil. Rozhodnutí zdůvodnil tím, že sdělení Obecního úřadu Líštany podle § 57 odst. 2 stavebního zákona bylo opatřením orgánu obce vydaným v přenesené působnosti ve smyslu příslušných ustanovení zákona o obcích, které může orgán obce podle § 127 odst. 3 zákona o obcích jako své nesprávné opatření vydané v přenesené působnosti sám zrušit. Dle žalovaného tak bylo souhlasné sdělení k ohlášené stavbě postupem podle zákona o obcích zrušeno. Vzhledem k tomu, že stavba kolny již byla zahájena a stavebník ve stavbě pokračoval, jednalo se o stavbu prováděnou bez povolení nebo ohlášení stavebnímu úřadu a stavební úřad je oprávněn vést o této stavbě podle § 88 odst. 1 písm. b)

stavebního zákona řízení o odstranění stavby. V řízení o odstranění stavby je možné stavbu dodatečně povolit, pokud vlastník stavby o její dodatečné povolení požádá a předloží ve stanovené lhůtě stavebním úřadem požadované podklady. Tuto základní povinnost vlastník stavby nesplnil, o dodatečné povolení stavby nepožádal.

Právní hodnocení

37. Podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *stavební úřad nařídí vlastníku stavby nebo zařízení odstranění stavby nebo zařízení postavené bez stavebního povolení či ohlášení nebo v rozporu s ním. Odstranění stavby se nenařídí, pokud stavebník prokáže, že stavba je v souladu s veřejným zájmem, zejména s územně plánovací dokumentací, cíli a záměry územního plánování, obecnými technickými požadavky na výstavbu, technickými požadavky na stavby a zájmy chráněnými zvláštními předpisy a jestliže stavebník v řízení o odstranění stavby podá žádost o její dodatečné povolení a předloží podklady a doklady vyžádané stavebním úřadem v jím stanovené lhůtě a v rozsahu jako k žádosti o stavební povolení.*

38. Pro posouzení, zda bylo rozhodnuto o odstranění předmětné stavby v souladu se zákonem, je nutné si nejprve ujasnit, že důvodem pro rozhodnutí o odstranění předmětné stavby podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona bylo dle správních orgánů obou stupňů, že byla postavena bez ohlášení.

39. Žalobce v žalobě uplatnil řadu námitek, které s danou právní věcí nesouvisí. Krom jiných uplatnil také námitky směřující vůči postupu, jakým bylo zrušeno jeho ohlášení drobné stavby kolny na náradí. Dle žalobce nemělo zrušení souhlasu s ohlášením drobné stavby (sdělením Obecního úřadu Líšt'any ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op) žádný právní dopad na realizaci původně ohlášené drobné stavby kolny na náradí (sdělení Obecního úřadu Líšt'any ze dne 14.4.2005, čj. 248/04/05/Op), proto žalobce ve stavbě pokračoval, dokončil ji a začal užívat k jejímu účelu (viz odst. 2).

40. Předně soud považuje za účelové tvrzení žalobce, že se sdělení Obecního úřadu Líšt'any ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op o zrušení souhlasu týká sdělení čj. 248/04/05/Op, kdežto sdělení, že nemá proti ohlášené stavbě námitek, vydal Obecní úřad Líšt'any pod čj. 247/04/05/Op (viz odst. 8). Ve správním spise jsou založeny kopie dvou listin, ze kterých je zřejmé, že žalobce podal k Obecnímu úřadu Líšt'any „Ohlášení drobné stavby“ s přílohou „Situační náčrtek s vyznačením umístění drobné stavby (červeně)“. Na obou těchto listinách je prezentační razítko Obecního úřadu Líšt'any a vyznačeno „došlo dne: 12.4.05“, číslo jednací je na listině „Ohlášení drobné stavby“ v prezentačním razítku ručně opraveno na „čj. 248/05“ a na listině obsahující situační náčrtek je uvedeno bez opravy „čj. 248/05“. Na sdělení Obecního úřadu Líšt'any, že nemá námitek proti provedení drobné stavby v rozsahu ohlášení je číslo jednací ručně opraveno na 248/04/05/Op. Z uvedeného je zřejmé, že sdělení, jímž bylo žalobci podle § 57 odst. 2 stavebního zákona sděleno, že Obecní úřad Líšt'any nemá námitek proti provedení drobné stavby v rozsahu uvedeném v ohlášení, bylo označeno číslem jednacím 248/04/05/Op. a pokud bylo na stejnopise pro žalobce uvedeno číslo jednací 247/04/05/Op, jedná se o zřejmou nesprávnost, chybu v psaní, která měla být odstraněna postupem podle § 47 odst. 6 tehdy platného správního řádu (zákon č. 71/1967 Sb.), podle něhož *chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí*

správní orgán kdykoliv i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníky řízení. Z opravy učiněné na souhlasném sdělení ze dne 14.4.2005 založeném ve správním spise je zřejmé, že na originále tohoto sdělení byla oprava správním orgánem provedena. Ze správního spisu naopak není zřejmé, zda byl o této opravě vyrozuměn žalobce jako účastník řízení, ale z následné argumentace žalobce vůči zrušení tohoto souhlasného sdělení (viz odst. 24) vyplývá, že si žalobce byl vědom toho, že bylo následně Obecním úřadem Líšťany rozhodnutím ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05, zrušeno právě souhlasné sdělení týkající se ohlášené stavby kolny, které osobně převzal 14.4.2005 zřejmě s označením čj. 247/04/05/Op, jak namítá. Rovněž z výzvy z 24.5.2006 učiněné vůči žalobci, kde byl vyzván k okamžitému zastavení prací na původně ohlášené stavbě (viz odst. 25) je zřejmé, že bylo Obecním úřadem Líšťany zrušeno souhlasné sdělení ze 14.4.2005, jehož správné označení bylo čj. 248/04/05/Op. Tuto námitku proto soud shledal nedůvodnou.

41. Otázkou povahy souhlasu stavebního úřadu s provedením ohlášené stavby se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 18.9.2012, čj. 2As 86/2010-76 (www.nssoud.cz), kde výrokem I. rozhodl: „*Souhlasy vydávané dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), zejména dle § 96, § 106, § 122, § 127, které stavební úřad výslovně či mlčky činí k ohlášení či oznámení, jsou jinými úkony dle IV. části zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Tyto souhlasy nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; soudní ochrana práv třetích osob je zaručena žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu dle § 82 a násl. tohoto zákona.*“

42. K soudní přezkoumatelnosti souhlasu rozšířený senát uvedl: „*Pochybení stavebního úřadu v použití zjednodušeného druhého postupu pro záměry, které by dle zákona vyžadovaly vydání rozhodnutí cestou správního řízení, by mohlo umožnit obcházení či dokonce porušování zákona. Vzhledem k postupu mimo správní řízení by dotčené osoby nebyly v postavení účastníků řízení a neměly by k ochraně svých práv k dispozici procesní nástroje (námitky či řádné opravné prostředky). Problematické je i zajištění informovanosti o chystaném záměru, neboť o záměru by bylo možné se dozvědět teprve z již probíhající či uskutečněné stavby. Navíc by bez možnosti soudního přezkumu mohlo dojít k situaci, kdy by nebylo možné nezákonné souhlasy zvrátit.*“ Protože není možné se proti vydání souhlasu bránit opravnými prostředky, musí být poskytnuta cesta k soudní ochraně práv v rámci správního soudnictví. Rozšířený senát se přiklonil k závěru, že se v případě vydání nezákonného souhlasu (jak písemného tak i provedeného mlčky) může jednat o nezákonný zásah stavebního úřadu. Z těchto důvodů je tak možné napadat souhlas vydaný dle stavebního zákona prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (82 s. ř. s.).

43. V dané právní věci byl souhlas s ohlášením drobné stavby kolny na nářadí vydaný Obecním úřadem Líšťany podle § 57 odst. 2 stavebního zákona z roku 1976 stavebním úřadem zrušen postupem podle § 127 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném do 31.12.2005, za účinnosti správního řádu z roku 1967. Dle názoru soudu, vycházející ze závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu učiněných v usnesení ze dne 18.9.2012, čj. 2As 86/2010-76, nesouhlasil-li žalobce s postupem stavebního úřadu, měl možnost se obrátit na soud s žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu. Ze správního spisu ani z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o odstranění

předmětné stavby není zřejmé, že by žalobce podal proti sdělení stavebního úřadu ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, jímž byl zrušen souhlas Obecního úřadu Líštiny, žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Rovněž žalobce v žalobě tvrdí, že sdělení stavebního úřadu ze dne 31.5.2005, čj. 416/05/05/Op, nemělo žádný právní dopad na realizaci původně ohlášené drobné stavby kolny na náradí. Soud proto v řízení o žalobě proti rozhodnutí o odstranění předmětné stavby vycházel ze zjištění, že je správný závěr stavebního úřadu a žalovaného, že žalobce postavil předmětnou stavbu bez ohlášení, aniž by se mohl zabývat námitkami směřujícími vůči zákonnosti postupu stavebního úřadu, jímž zrušil původně vydaný souhlas s ohlášením drobné stavby.

44. Řízení o (nařízení) odstranění stavby zahajuje stavební úřad z úřední povinnosti a odpovídá za úplnost skutkových zjištění nezbytných k prokázání existence zákonných předpokladů potřebných k vydání rozhodnutí o nařízení odstranění stavby a na něm leží důkazní břemeno [§ 140 , § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona , § 34 odst. 1 , 2 , 4 , 5 , § 32 odst. 1 správního řádu]. Pokud ovšem provádí stavební úřad řízení, směřující k vydání rozhodnutí o odstranění stavby, zatěžuje část důkazního břemene i vlastníka stavby, která má být odstraněna, resp. stavebníka, v případě, že s odstraněním stavby nesouhlasí. V těchto případech totiž musí vlastník stavby, resp. stavebník, ve lhůtě stanovené stavebním úřadem jednak podat stavebnímu úřadu žádost o dodatečné povolení stavby, a jednak předložit doklady nezbytné k posouzení důvodnosti jeho žádosti. Zároveň musí v uvedené fázi řízení o nařízení odstranění stavby prokázat, že stavba, kterou se domáhá dodatečně povolit ("zlegalizovat", tedy uvést do souladu se stavebním zákonem), je v souladu s veřejným zájmem.

45. MěÚ Nýřany výzvou ze dne 19.5.2010, OV-Mrá/7739/2010, vyzval žalobce v řízení podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o odstranění stavby kolny na náradí na pozemku p.č. 13/3 a 24/1 v k.ú. Košetice u Hunčic, aby ve lhůtě do 90 dnů předložil žádost o dodatečné povolení uvedené stavby. Žalobce tak neučinil a příslušnou žádost, jíž by mohlo být zahájeno řízení o dodatečném povolení stavby, ke stavebnímu úřadu nepodal. Stavební úřad proto po marném uplynutí stanovené lhůty, rozhodl podle § 88 odst. 1 písm. b) stavebního zákona o nařízení odstranění předmětné stavby zcela v souladu s tímto zákonným ustanovením. Žalovaný pak, vycházející z uvedeného skutkového stavu, zcela v souladu s ust. § 59 odst. 2 správního řádu odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí stavebního úřadu potvrdil.

46. Je pravdou, že bylo řízení o odstranění předmětné stavby zahájeno v roce 2005 a ukončeno teprve žalobou napadeným rozhodnutím. Žalobce však v průběhu tohoto správního řízení nepodal k nadřízenému správnímu orgánu podnět k ochraně před nečinností stavebního úřadu a nečinnost stavebního úřadu nemá vliv na zákonnost rozhodnutí stavebního úřadu o odstranění předmětné stavby.

47. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

48. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s řízením náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

49. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s.ř.s. právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení výslovně žádnou povinnost neuložil, proto jí nebyla náhrada nákladů tohoto řízení přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 28. března 2013

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková